

21. navadna nedelja
Pirniče, 27. avgust 2017
»Ključí«

Dragi bratje in sestre!

Najbrž ste se že kdaj spraševali, kako na neki sveti podobi ugotoviti, za katerega svetnika gre. Po obrazu ga seveda ne moremo spoznati, ker je - vsaj večina od njih - živel že dolgo nazaj. Več sto, pa vse tja do 2000 let nazaj. Svetnika na določeni upodobitvi prepoznamo po predmetih, ki ga spremljajo. Rečemo jim svetniški atributi. Mučenca Štefana navadno upodabljajo s kamni v rokah. Kot prvi mučenec je bil namreč kamenjan. Škofa Miklavža prepoznamo po treh zlatih jabolkih, ki jih nosi v naročju; z njimi je - tako pravi legenda - pomagal trem revnim sestram. Škofa Blaža - imamo ga tukaj v naši cerkvi - prepoznamo po dveh svečah, s katerima ob njegovem godu duhovniki delijo Blažev blagoslov ali Blažev žegen.

Po čem pa prepoznamo apostola Petra? Kaj je njegov atribut? Apostola Petra prepoznamo po ključu ali ključih, ki jih drži v rokah. In ta atribut, ključ, sloni na besedah, ki smo jih danes slišali v evangelijskem odlomku. *»Dal ti bom ključe nebeškega kraljestva; kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.«*

O kakšnih ključih, bratje in sestre, tu govori Gospod? In kaj pomenijo te njegove slovesne besede?

Že prvo berilo iz Izaijeve knjige uporablja metaforo izročitve ključa. Bog namreč po preroku napove, da bo upravnik kraljeve hiše - danes bi temu rekli nekakšen minister za finance - zaradi zlorab, ki jih je počel, izgubil oblast, ki mu je bila dodeljena. *»Tvojemu nasledniku bom izročil tvojo oblast in bo oče jeruzalemskim prebivalcem in Judovi hiši. Na njegove rame bom dal ključ Davidove hiše.«* Imeti ključ torej pomeni imeti oblast; imeti moč in dolžnost, da odločaš v prid ljudstvu, ki ti je zaupano.

Ko Gospod Petru pove, da v njegove roke izroča ključ nebeškega kraljestva, mu dejansko izroča oblast nad božjim ljudstvom, nad Cerkvijo. Videti je, da je odgovor na vprašanje o tem, kdo je Jezus, le-tega prepričal, da je Peter vreden zaupanja, da prejme to najvišjo oblast v Cerkvi.

V trenutku, ko so bile izrečene te besede, se niti Peter, niti drugi učenci, niso prav dobro zavedali kaj pomenijo. Jezus, njihov učitelj, je bil še kako prisoten med njimi, pravzaprav v najlepših letih in vsi so pričakovali, da bo tako še leta in leta, morda celo do časa, ko Petra ne bo več med živimi.

Če bi prebrali naslednjo vrstico, ki danes ni bila vključena v evangeljski odlomek, pa bi našli naslednje besede: *»Od takrat je Jezus začel svojim učencem kazati, da bo moral iti v Jeruzalem in veliko pretrpeti od starešin, vélikih duhovnikov in pismoukov, da bo moral biti umorjen in biti tretji dan obujen«*. V luči te vrstice pa tudi prejšnje dobijo povsem novi pomen. Jezus se namreč zaveda, da se približuje čas, ko bo učence prepustil same sebi, zato še preden do tega pride, imenuje svojega naslednika: Petra. Njemu zaupa oblast, ki je bila položena na njegova, Jezusova ramena. Nekaj mesecev kasneje, na binkoštni praznik, ko se je prva Cerkev odprla svetu in začela nagovarjati množice, se je Jezusova napoved Petrove oblasti tudi dejansko uresničila: Peter prevzame vodilno vlogo med apostoli in začne pogumno oznanjati veselo vest o odrešenju, ki smo ga deležni po smrti in vstajenju Jezusa Kristusa.

Danes, dragi bratje in sestre, ta vrhovna oblast pripada svetemu očetu Frančišku, 265. nasledniku apostola Petra. On je ta, ki mu je zaupana naloga, da odloča, zavezuje in razvezuje. On v imenu vse Cerkve razglaša verske resnice, in sprejema najpomembnejše odločitve: ne samovoljno in še zdaleč ne v korist tega ali onega vladarja, naroda ali rase. Njegove odločitve morajo biti - in tudi dejansko so - v blagor izvoljenemu ljudstvu nove zaveze, Cerkvi; nam, bratje in sestre. Zato je prav, da za papeža Frančiška, Petra današnjega časa, molimo in ga po svojih močeh podpiramo: naj mu Bog tudi v prihodnje naklanja jasnega spoznanja in odločne besede, da bodo njegove odločitve prave in v blagor vsega zaupanega mu ljudstva. Amen.